

स्माद्द्वीरासाद्याः । स्फ्यमुदस्यन् । यं द्विष्यात्तं ध्या-
येत् । शुचैवैनमर्पयति ॥ १५ ॥

वै वायुराह परावतीत्याहाह द्वितीयः हरतीति
परिगृह्णन्ति देवयजनीं करोति भवन्ति खनत्यकरेतत्
कृत्वा रक्षोघ्नीरर्पयति ॥ अनु० ६ ॥

दशमोऽनुवाकः ।

वज्रो वै स्फ्यः । यदन्वञ्चं धारयेत् । वज्रेऽध्वर्युः क्ष-
णीत । पुरस्तात्तिर्यञ्चं धारयति । वज्रो वै स्फ्यः । वज्रे-
णैव यज्ञस्य दक्षिणतो रक्षाः स्पृहन्ति । अग्निभ्यां प्रा-
चश्च पुतीचश्च । स्फ्येनादीचश्चाधराचश्च । स्फ्येन वा
एष वज्रेणास्यै पाप्मानं आतृव्यमपहृत्य । उत्करेऽधि-
प्रवृश्चति ॥ १ ॥

यथोपधाय वृश्चन्त्येवम् । हस्ताववनेनित्ते । आत्मा-
नमेव * पवते । स्फ्यं प्रक्षालयति मेध्यत्वाय । अथो पा-
प्मान एव आतृव्यस्य न्यङ्गं छिनत्ति । इध्मा बहिरूपसा-
दयति युक्त्यै । यज्ञस्य मिथुनत्वाय । अथो पुरोरुचमे-
वैतां दधाति । उत्तरस्य कर्मणोऽनुख्यात्यै । न पुरस्तात्
पृत्यगुपसादयेत् ॥ २ ॥